

Dnia 6 marca 2017 r.

ADRESACI:

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
Kancelaria Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

PETYCJA
o ochronę polskiej rodziny w Unii Europejskiej

Zgodnie wymogami ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195), w trybie alternatywnym (**pkt. I i pkt. II**),

celem zatrzymania rabunku dzieci polskim rodzicom w Polsce i w Europie, oraz państwowego handlu polskimi dziećmi i niszczenia rodzin w Unii Europejskiej i w Polsce,

stwierdzając potrzebę wzmocnienia prawnej i instytucjonalnej ochrony rodziny

poprzez wystąpienia skargowe Rzeczypospolitej do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przeciwko naruszaniu praw polskich rodzin w Unii Europejskiej;

poprzez zobowiązanie Rzecznika Praw Dziecka i Prokuratury do działań w sprawach naruszania praw polskich rodzin za granicą;

poprzez ochronę prawa do obywatelstwa i do pomocy konsularnej;

poprzez ochronę prawa do sądu we własnym państwie w sprawach rodzinnych;

poprzez zniesienie adopcji zrywających więzi rodzinne i kulturowe;

a także poprzez zwiększenie społecznego udziału w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości;

(I) niniejszym postulujemy łączne rozpatrzenie trzech petycji wniesionych niezależnie, obok wniesienia niniejszej petycji:

(I.1) petycji z dnia 9 października 2015 r. i dnia 25 stycznia 2016 r. (BKSP-145-58/16) — w sprawie podjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały w sprawie wystąpień skargowych Rzeczypospolitej do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na naruszenie praw polskich rodzin przez Republikę Federalną Niemiec z dnia 9

października 2015 r. i dnia 25 stycznia 2016 r. (BKSP-145-58/16) wraz z załączonym do niej projektem uchwały sejmowej służącej ratowaniu z rąk niemieckich urzędników polskich dzieci, oraz ich ochronie przed niemiecką przestępczością państwową, **jako petycji rozpatrywanej ponownie wskutek istotnej zmiany uzasadniających ją okoliczności: dowodnej nieskuteczności we wskazanych w niej sprawach polskich rodzin zaleceń zawartych w dezyderacie sejmowej Komisji do Spraw Petycji;**

(I.2) petycji z dnia 1 września 2016 — o ochronę rodziny i zniesienie adopcji zrywających więzi rodzinne, społeczne lub kulturowe;

(I.3) petycji z dnia 13 października 2016 r. — przeciwko samowoli sędziów i urzędników, o społeczny udział w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości.

(II) W braku przyjęcia wyżej wskazanych petycji (pkt. I.1 - I.3) do łącznego rozpatrzenia,

postulujemy niniejszym ponowne rozpatrzenie petycji z dnia 9 października 2015 r. i dnia 25 stycznia 2016 r. (BKSP-145-58/16) — w sprawie podjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały w sprawie wystąpień skargowych Rzeczypospolitej do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na naruszenie praw polskich rodzin przez Republikę Federalną Niemiec z dnia 9 października 2015 r. i dnia 25 stycznia 2016 r. (BKSP-145-58/16), wraz z załączonym do niej projektem uchwały sejmowej,

niezależnie od rozpatrzenia pozostałych petycji wniesionych obok petycji niniejszej,

z powodu istotnej zmiany okoliczności uzasadniających jej postulaty: dowodnej nieskuteczności we wskazanych w niej sprawach polskich rodzin zaleceń zawartych w dezyderacie sejmowej Komisji do Spraw Petycji.

Wyrażam zgodę na publikowanie wraz z petycjami mojego imienia i nazwiska oraz moich danych adresowych wskazanych w petycjach i w pismach im towarzyszących.

Stowarzyszenie Wolne Społeczeństwo
Roman Poturalski

W załączeniu:

petycje w liczbie trzech wskazane powyżej (pkt. 1 - 3)
oraz projekt uchwały do petycji z dnia 9 października 2015 r. i dnia 25 stycznia 2016 r.

Poznań, dnia 9 października 2015 r.

Osoba reprezentująca podmiot wnoszący petycję, i jej adres:

Roman Poturalski

e-mail: rp@prawa.info

ul. Święty Marcin 29/8, 61-806 Poznań

Adresaci petycji:

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Kancelaria Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Pan Andrzej Duda (do rąk własnych)

Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

Przedmiot petycji:

Petycja o ratowanie polskiego dziecka z rąk niemieckich urzędników

My niżej podpisani żądamy na podstawie art. 72 ust. 1, art. 63 i art. 36 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wystąpienia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do rządu Republiki Federalnej Niemiec o niezwłoczne przywrócenie opieki macierzyńskiej 5-letniemu dziecku, w którego sprawie sztab wyborczy kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Andrzeja Dudy poczynił pisemnie dnia 18 maja 2015 r. zobowiązanie do udzielenia pomocy, oraz o niezwłoczne zapewnienie wskazanemu dziecku powrotu do jego naturalnej rodziny w Polsce, i o naprawienie krzywd wyrządzonych dziecku, matce i rodzinie.

Żądamy podjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej uchwały o wystąpieniu Rzeczypospolitej do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka ze skargą na naruszenie przez Republikę Federalną Niemiec praw wskazanego dziecka i jego matki oraz rodziny do życia rodzinnego oraz do rzetelnego sądu w postępowaniu z wniosku opartego o Konwencję dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzoną w Hadze dnia 25 października 1980 r., oraz o wystąpieniu ze skargą do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na naruszenie przez Republikę Federalną Niemiec Rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.

Nie godzimy się na pozbawione podstawy prawnej pozostawianie polskiego dziecka w rękach niemieckich urzędników, którzy od ponad roku przetrzymują je w izolacji od rodziny, w miejscu ukrywanym przed jego matką i jego rodziną, pod opieką, której tożsamość jest także przed matką i rodziną dziecka ukrywana. Odmawianie matce i rodzinie wiedzy o miejscu pobytu dziecka i o tożsamości jego opiekunów uznajemy za niedopuszczalne w każdej sytuacji, w której dziecko nie jest zagrożone bezpośrednio i dowodnie zamachem na jego życie lub zdrowie ze strony matki lub rodziny. Za całkowicie nieakceptowalne uznajemy odbieranie matce dziecka, oraz jego izolowanie od matki i rodziny dokonywane bez prawomocnego orzeczenia sądu i bez wykazania jakiegokolwiek szkodliwego działania matki i rodziny wobec dziecka. Sprzeciwiamy się tolerowaniu niemieckiego zakazywania polskiej matce i rodzinie rozmowy z dzieckiem w języku polskim, uznanym przez biegłego psychologa za język ojczysty dziecka.

Prosimy o zapewnienie dziecku i rodzinie konstytucyjnej ochrony prawnej oraz poszanowania praw człowieka i praw dziecka. Bardzo prosimy o niezwłoczne wystąpienie w obronie konstytucyjnych praw polskich obywateli.

Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 2016 r.

**w sprawie wystąpień skargowych Rzeczypospolitej do Europejskiego
Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na
naruszanie praw polskich rodzin przez Republikę Federalną Niemiec**

Dając wyraz głęboko zakorzenionemu w polskiej kulturze przywiązaniu do wartości rodzinnych oraz do poszanowania praw i godności dzieci i rodziców w państwie i w społeczeństwie, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wobec licznych i powszechnie znanych przypadków naruszania przez urzędników oraz sędziów Republiki Federalnej Niemiec praw i godności polskich dzieci i rodziców, a także wobec powszechnie znanych wad sądownictwa rodzinnego Republiki Federalnej Niemiec, pozbawiających w tym państwie bezpieczeństwa prawnego rodziny niezależnie od ich pochodzenia państwowego lub narodowego, w przekonaniu o dowodnej nieskuteczności indywidualnych środków ochrony prawnej, celem doprowadzenia do wykonywania norm prawnych przyjętych przez wszystkie państwa Rady Europy oraz Unii Europejskiej, wzywa Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do wystąpień w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej ze skargami państwowymi do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na naruszanie praw polskich rodzin przez Republikę Federalną Niemiec.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oczekuje potępienia znanych Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej przypadków całkowitego izolowania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec dzieci od ich polskich rodziców połączonego z ponadrocznym niewykonywaniem przez sądy Republiki Federalnej Niemiec ich obowiązków wysłuchiwania rodzica i orzekania w sześciotygodniowym terminie określonym przez Konwencję dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, sporządzoną w Hadze dnia 25 października 1980 r., zgodnie z Rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącym jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.

Uzasadnienie projektu uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie wystąpień skargowych Rzeczypospolitej do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na naruszanie praw polskich rodzin przez Republikę Federalną Niemiec

Dwa przypadki uprowadzenia przez niemieckich urzędników dzieci samotnie wychowującym polskim matkom dowodzą brutalności i systemowości łamania praw człowieka i praw dziecka w Republice Federalnej Niemiec na szkodę polskich obywateli. Dzieci zabrane matkom przez niemieckich urzędników przed ponad rokiem, są od miesięcy całkowicie pozbawione kontaktu z matkami. Przepisy proceduralne Konwencji z dnia 25 października 1980 r. o cywilnych aspektach międzynarodowego uprowadzenia dziecka, i prawo unijne są przez organy Republiki Federalnej Niemiec w obu przypadkach zupełnie ignorowane.

Dwie matki, które samotnie wychowywały małe dzieci, nie otrzymując pomocy ze strony ich ojców, obywateli Republiki Federalnej Niemiec, pani [REDAKTOWANE] oraz pani Urszula M. [REDAKTOWANE], przeprowadziły się w latach 2013 i 2014 z dziećmi z Niemiec do Polski, do swego kraju ojczystego. Pierwsza skończyła studiowanie w Niemczech dydaktyki języka niemieckiego. W Polsce czekała na nią praca, mieszkanie, rodzina; w Niemczech pozostał ojciec dziecka, który zrzekł się praw do opieki nad dzieckiem. Druga wróciła do Polski w podobnej sytuacji, gdy w Niemczech nie miała warunków mieszkaniowych; ojciec jej dziecka nigdy nie wystąpił o prawa do opieki nad swym dzieckiem. Obu matkom zabrano w Niemczech dzieci przed wydaniem orzeczeń sądowych o zabraniu dzieci, gdy tylko powiadomiły niemieckie sądy o dokonanych przeprowadzkach do Polski. Obie troskliwie zajmowały się dziećmi. Żadna z nich nie podjęła działania na szkodę dziecka. Każda zapewniała dziecku bezpieczeństwo. Zostały pobite przez osoby pracujące na zlecenia niemieckiego państwa. Nie mają w Niemczech rodzin i wsparcia społecznego, są rujnowane finansowo kosztami adwokackim i sądowymi.

Obu matkom nie zapewniono w Niemczech uczciwego postępowania sądowego. Nie pomogły im złożone w Niemczech skargi konstytucyjne. Postępowania przed sądami rodzinnymi są w Niemczech niejawne. Matkom odmówiono przyznania adwokatów z urzędu, choć na prywatnych obrońców ich nie stać. Niemieccy sędziowie latami współpracują z urzędnikami zabierającymi dzieci i rozdającymi je prywatnym osobom oraz firmom zarabiającym na opiece. Niemieccy sędziowie orzekają jednoosobowo, bez udziału niezależnych ławników; dowody oceniają

podług własnego uznania i dowolnie dobierają sobie biegłych, których przygotowanie zawodowe nie jest niezależnie sprawdzane.

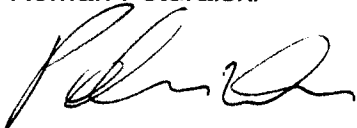
Pierwsza z matek przyjechała z dzieckiem do Niemiec z Polski na początku 2014 r. na rozprawę o alimenty należne jej dziecku od jego ojca. Po rozprawie została groźbą zabrania dziecka zmuszona oczekiwać w Niemczech z dzieckiem zakończenia drugiego postępowania sądowego, które wszczął z urzędu sąd w Wetzlar w Hesji po jej przeprowadzce do Polski. Sędzia Jeanette Vollmer nieprawdziwie powiadomiła ją, że ojciec jej dziecka złożył wniosek o przywrócenie mu prawa do opieki nad dzieckiem. Ojciec nigdy o to nie wniósł. Dnia 1 sierpnia 2014 r., przed zakończeniem owego drugiego postępowania sądowego, w którym matka powiadomiła sąd o swej dokonanej przeprowadzce do Polski, dziecko zostało uprowadzone w Niemczech z przedszkola, i bez uzasadnienia oddane pod opiekę komercyjnej rodziny zastępczej. Rodzina zastępcza i miejsce pobytu dziecka są ukrywane przed matką od ponad roku. Od miesięcy matka nie ma żadnego kontaktu z dzieckiem pomimo sądowej gwarancji cotygodniowych spotkań. Jej wniosek z dnia 21 października 2014 r. o powrót dziecka do Polski na podstawie Konwencji haskiej, przekazany Niemcom w listopadzie 2014 r., wciąż pozostaje nierozpatrzony. Wbrew Konwencji opiekę nad dzieckiem przejęła urzędniczka Nadine Möller jako kurator urzędowy. Wraz z sędzią Jeanette Vollmer oraz urzędniczką Christine König dla zarobku doprowadziła do zbędnej operacji chirurgicznej i trwałego okaleczenia dziecka. Następnie telefonicznie powiadomiła matkę, że dziecko bronilo się przed operacją, i przerwała rozmowę. Obecnie, w styczniu 2016 r., matka nie ma dowodu życia swego dziecka.

Druga matka przyjechała z dzieckiem z Polski do Drezna w Saksonii w Niemczech we wrześniu 2014 r., aby przygotować zwrot mieszkania. Dnia 8 września 2014 r. niemieccy urzędnicy, policjanci i strażacy porwali jej dziecko po wyłamaniu okna w mieszkaniu na drugim piętrze, zdemolowaniu mieszkania i pobiciu matki. Dla usprawiedliwienia napaści miejscowy sędzia Klaus Ehrnsperger mimo braku dowodu niedorzecznie zarzucił matce rzekomy zamiar zamordowania dziecka i popełnienia samobójstwa, i to bez badania psychologicznego i wbrew przedłożonym sądowi aktualnym zaświadczeniom psychiatrycznym niezależnych lekarzy specjalistów o normalnym, zdrowym stanie psychicznym matki. Z tego powodu matkę bezprawnie uwięziono przemocą na 10 dni w szpitalu psychiatrycznym. Jej mieszkanie przeszukano bez nakazu sądowego. Dziecko

powierzono tymczasowej opiece jego ojca, choć matka uprzednio wskazała dowody brutalnego traktowania dziecka przez ojca. Mimo to dziecko jest od roku izolowane od matki, ponieważ matka poważyła się na przeprowadzkę z nim do Polski. Wbrew sprzeciwom matki sędzia Klaus Ehrnsperger prześladowuje ją od ponad roku żądaniem poddania się ocenie psychiatrycznej podczas rozprawy, w sali sądowej na oczach uczestników postępowania oraz w obecności dziecka, przez psychiatrę, którego sędzia sam uznaje za właściwego. Wniosek matki o powrót dziecka do Polski na podstawie Konwencji haskiej został przedwcześnie oddalony przez niemiecki sąd bez uprzedniego wysłuchania matki, choć takie oddalenie przed wysłuchaniem jest zakazane stosowanym bezpośrednio unijnym Rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. Sądowe złamanie prawa unijnego zostało objaśnione jedynie twierdzeniem, że matka ewentualnie mogła się do Polski nie przeprowadzić, choć dziecko rzeczywiście zamieszkało wraz z matką w Polsce, a matka doprowadziła do urzędowego wymeldowania dziecka do Polski z rejestru meldunkowego mieszkańców Niemiec.

Obie sprawy dowodzą umyślnego łamania w Niemczech praw człowieka na szkodę polskich obywateli, dzieci, matek, rodzin. Obie sprawy nie pozwalają mieć nadziei, że dalsze indywidualne skargi i wnioski matek i rodzin doprowadzą do powstrzymania państwowej przestępczości w Niemczech. W obu sprawach zasadne jest wystąpienie Rzeczypospolitej w obronie swych obywateli.

Roman Poturalski

Poznań, dnia 1 września 2016 r.

Do Prezydenta Rzeczypospolitej Pana Andrzeja Dudy
Do rządu Rzeczypospolitej Polskiej
Prezesa Rady Ministrów Pani Beaty Szydło
Do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej Pana Marka Kuchcińskiego

PETYCJA

o ochronę rodziny i zniesienie adopcji zrywających więzi rodzinne, społeczne lub kulturowe

Na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w interesie publicznym i przekonaniu, że nasze państwo ma obowiązek na równi chronić swych obywateli na swym terytorium i poza nim, postulujemy:

- (1) ustawowy zakaz adopcji zagranicznej dziecka niespokrewnionego z osobą adoptującą, z wyjątkiem adopcji dokonywanej za zgodą Prezydenta z konieczności zatwierdzonej przez komisję lekarską dla ratowania życia dziecka lub ratowania jego zdrowia przed poważnym uszczerbkiem;
- (2) ustawowe zapewnienie pomocy i ochrony dziecku wydanemu do adopcji do państwa mu obcego lub zabranemu rodzicowi przez sąd lub urzędnika w takim państwie, także Unii Europejskiej i Norwegii, oraz zobowiązanie Prokuratury i rządu do wszczynania i żądania postępowań karnych w sprawach naruszania praw dzieci przez sędziów i urzędników obcych państw, i do kierowania skarg państwowych w takich sprawach do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- (3) zgodne z Konstytucją poszanowanie prawa do ochrony konsularnej dla osób mających podwójne albo mnogie obywatelstwo, oraz usunięcie ograniczeń tej pomocy (z art. 49 ustawy Prawo konsularne);
- (4) ustawowe uczynienie oświadczenia rodziców podstawą sądowego ustalenia miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu ich dziecka, i właściwości sądu w sprawie dziecka (w art. 1106³ Kodeksu postępowania cywilnego), a także rządowe wystąpienie o zniesienie zasady terytorialności jurysdykcji rodzinnej w prawie Unii Europejskiej (z art. 8 Rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r.);
- (5) ustawowe zapewnienie w międzynarodowych sporach o opiekę nad dzieckiem państwowej pomocy Rzecznika Praw Dziecka, pomocy konsularnej oraz ochrony sądowej każdemu obywatelowi przeciwko naruszeniu przez obcy sąd lub urząd prawa międzynarodowego, jego prawa człowieka lub prawa dziecka;
- (6) ustawowe zapewnienie przebywającemu za granicą dziecku każdego obywatela prawa do pomocy Rzecznika Praw Dziecka, i zobowiązanie Rzecznika do ochrony takiego dziecka za granicą z urzędu;
- (7) uniezależnienie Rzecznika Praw Dziecka i jego urzędu od wpływów politycznych poprzez przyznanie ustawą prawa do wybierania Rzecznika wszystkim obywatelom na terytorium państwa i poza nim w powszechnych wyborach przeprowadzanych równocześnie z wyborami Prezydenta;
- (8) ustawowe zobowiązanie rządu i Prezydenta do sprzeciwu z urzędu wobec narzucenia obywatelowi obcego obywatelstwa, oraz do egzekwowania bezskuteczności prawnej i faktycznej takiego narzucenia.

Stowarzyszenie Wolne Społeczeństwo, Fundacja im. Dobrego Pasterza
oraz osoby niżej podpisane

(Osoba reprezentująca podmiot wnoszący petycję, i jej adres:
Roman Poturski, ul. Święty Marcin 29/8, 61-806 Poznań)

Dnia 13 października 2016 r.

ADRESACI:

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
Kancelaria Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa**PETYCJA****przeciwko samowoli sędziów i urzędników, o społeczny udział w
sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości**

Na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, w interesie publicznym, dla zapewnienia rzetelności postępowań sądowych i urzędowych oraz ochrony praw obywatelskich, praw człowieka i praw dziecka w postępowaniach sądowych przed samowolą i korupcją sędziów i urzędników, postulujemy:

(1) ustanowienie obowiązku sądu orzekania z udziałem losowo dobieranych ławników w każdej sprawie rodzinnej i w każdej sprawie karnej oraz we wszystkich postępowaniach dyscyplinarnych w sprawach sędziów i prokuratorów;

(2) wprowadzenie powszechnych wyborów na stanowiska prokuratorów okręgowych oraz prezesów sądów okręgowych spośród obywateli polskich, którzy najpóźniej w dniu wyborów kończą 35 lat, a ich kandydatury poparło co najmniej 3000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu;

(3) dopuszczenie niezależnego od prokuratora obywatelskiego aktu oskarżenia przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu i osobie działającej na jego polecenie, a także przeciwko osobie, która podjęła się wykonania zadania publicznego lub wykonywała zadanie finansowane środkami publicznymi;

(4) zniesienie przestępności pomówienia dotyczącego czynności funkcjonariusza publicznego, czynności osoby działającej na jego polecenie, a także czynności osoby, która podjęła się wykonania zadania publicznego lub wykonywała zadanie finansowane środkami publicznymi.

Wyrażam zgodę na publikowanie wraz z petycją mojego imienia i nazwiska oraz moich danych adresowych wskazanych w petycji i pismach jej towarzyszących.

Stowarzyszenie Wolne Społeczeństwo
Roman Poturalski